

Sygn. akt I C 650/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant: staż. Szymona Cieszyńskiego

po rozpoznaniu w dniu 02 lutego 2018 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa J. P.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. na rzecz powoda J. P. kwotę 14.624,45 zł (czternaście tysięcy sześćset dwadzieścia cztery złote czterdzieści pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 lipca 2015r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. na rzecz powoda J. P. kwotę 4.849 zł (cztery tysiące osiemset czterdzieści dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku kwotę 525,55 zł (pięćset dwadzieścia pięć złotych pięćdziesiąt pięć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 650/17

UZASADNIENIE

Powód J. P. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. (dalej jako (...)) kwoty 14.629,25 zł wraz z ustawowymi odsetkami za okres od dnia 24 lipca 2015 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w następstwie kolizji drogowej w dniu 5 marca 2015 r. uszkodzeniu uległ pojazd marki R. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność powoda. Kolizja została zgłoszona pozwanemu, który następnie zlecił Spółdzielni Usługowej (...) dokonanie oględzin obu pojazdów. Z uwagi na późniejszy, utrudniony kontakt z przedstawicielami pozwanego powód zlecił wykonanie kalkulacji naprawy pojazdu niezależnemu rzeczoznawcy, który wycenił łączny koszt naprawy pojazdu marki R. na kwotę 19.389,83 zł. Pozwany przyznał i wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości 4.759,75 zł. Powód zakwestionował wysokość przyznanego mu odszkodowania i wskazał, że łączny koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji wynosi 19.389,83 zł.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 7 marca 2017 roku, sygn. akt I Nc 18/17, Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw, domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany podniósł, iż w ramach postępowania likwidacyjnego dokonał kalkulacji naprawy uszkodzonego pojazdu powoda i ustalił wartość odszkodowania na łączną kwotę 4.759,75 zł. Ponadto podkreślił, że w wyniku dokonanych oględzin zanegowano częściowo powstanie uszkodzeń w sposób podany przez powoda. Pozwany poddał w wątpliwość, aby uszkodzenie zderzaka przedniego po prawej stronie i dachu pozostawało w związku ze zdarzeniem z dnia 5 marca 2015 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 marca 2015r. w godzinach wieczornych, na drodze (...), niedaleko miejscowości D. doszło do kolizji drogowej z udziałem pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...) należącego i kierowanego przez powoda J. P. oraz pojazdu marki S. o nr rej. (...) z naczepą marki W. o nr rej. (...) kierowanego przez Z. O.. Kierujący ciągnikiem, wykonując manewr wyprzedzania uderzył naczepą w lewy bok pojazdu powoda, który w konsekwencji został zepchnięty na pobocze. W okresie przedmiotowego zdarzenia na drodze (...) prowadzone były roboty drogowe. W momencie gdy pojazd powoda został zepchnięty na pobocze nieznanymi przedmiot przeleciał przez maskę i dach pojazdu powoda

/dowód: zeznania świadka Z. O. (k. 97-98), zeznania powoda (k.98-99), opinia biegłego M. T. nr (...) (k. 106-139)/

W wyniku zdarzenia uszkodzeniu uległ lewy bok pojazdu oraz przedni prawy zderzak, pokrywa komory silnika i dach.

/ **dowody** : opinia biegłego M. T. nr (...) (k. 106-139), zeznania świadka Z. O. (k. 97-98), zeznania powoda (k.98-99)/

Sprawca powyższego zdarzenia był ubezpieczony w ramach obowiązkowego ubezpieczenia z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu w (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W..

/bezsporne/

Szkoda w pojeździe R. (...), wynikała z powyższej kolizji została zgłoszona z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy wypadku do ubezpieczyciela InterRisk i zarejestrowana pod numerem szkody (...). Decyzją z dnia 13 marca 2015 roku pozwany ubezpieczyciel przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 3.765,99 zł, która została ustalona w oparciu o szacunkową wycenę kosztów naprawy pojazdu sporządzona przez rzeczoznawcę.

/ **dowody** : przyjęcie zgłoszenia szkody (akta szkody), decyzja z dnia 13.03.2015r. (k. 14)/

Powód na podstawie zleconej przez siebie kalkulacji naprawy, sporządzonej przez (...) K. wskazał, że koszt naprawy w oparciu o zakres doznanych uszkodzeń wyniósł 19.389,83 zł.

/ **dowód** : kalkulacja naprawy nr (...) (k.18-21)/

Pismem z dnia 17 kwietnia 2015 roku powód wniósł o ustosunkowanie się do załączonego przez siebie prywatnie sporządzonego kosztorysu naprawy pojazdu.

/ **dowód** : pismo z dnia 17.04.2015r. (k.31)/

Pismem z dnia 19 maja 2015 roku pozwany InterRisk poinformował powoda, że w oparciu o szacunkową wycenę kosztów naprawy pojazdu sporządzoną przez rzeczoznawcę wysokość szkody po dodatkowych oględzinach w pojeździe została oszacowana na kwotę 4.759,75 zł.

/ **dowody** : pismo z dnia 19.05.2015r. (k.22), kosztorys (...)’S nr (...) (k. 16-17)/

Powód pismem z dnia 22 czerwca 2015 roku złożył odwołanie od decyzji, wnosząc o wypłatę odszkodowania w kwocie 19.764,09 zł.

/ **dowód** : pismo z dnia 22.06.2015r. (k. 35-37)/

Pomimo złożenia przez powoda odwołania co do wysokości przyznanego mu ubezpieczenia z tytułu OC, pozwany Ubezpieczyciel podtrzymał swoje stanowisko i stwierdził brak podstaw do dopłaty odszkodowania.

/ **dowód** : pismo z dnia 24.07.2015r. (k.15v)/

Ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy samochodu R. (...) o nr rej. (...), obejmujące strefę kolidowania z naczepą W., zapewniające przywrócenie pojazdu do stanu sprzed kolizji z dnia 5 marca 2015 roku, wyliczone w oparciu o stawki średnie 120/137 zł netto wyniosły 12.909,35 zł netto (15.878,50 zł brutto). Ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy samochodu R. (...) o nr rej. (...), , zapewniające przywrócenie pojazdu do stanu sprzed kolizji z dnia 5 marca 2015 roku, obejmujące strefę kolidowania z naczepą W. oraz uszkodzenia zderzaka przedniego z prawej strony, pokrywę komory silnika oraz poszycia dachu wyliczony w oparciu o stawki obowiązujące na rynku lokalnym wyniósł 15.759,51 zł netto (19.384,20 zł brutto)

/ **dowód** : opinia biegłego M. T. nr (...) (k. 106-139)/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przeważającej części było uzasadnione i zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższe okoliczności faktyczne Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy, a także na podstawie opinii biegłego sądowego M. T., oceniając ją jako pełną i wyczerpującą. Żadna ze stron nie zakwestionowała wydanej opinii. Ponadto Sąd ustalenia faktyczne oparł również na zeznaniach powoda J. P. oraz świadka – sprawcy zdarzenia Z. O., którym w pełni dał wiarę, albowiem powyższe korelowały ze sobą, jak również z opinią biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej, kosztorysowania napraw pojazdów oraz wyceny wartości pojazdów.

Przystępując do dalszych rozważań należy wskazać, że stan faktyczny w sprawie był częściowo niesporny. Pozwany nie kwestionował w szczególności faktu wystąpienia kolizji drogowej, jak i samej zasady odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego Towarzystwa (...), na podstawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej.

Spornym zagadnieniem w przedmiotowej sprawie była możliwość powstania uszkodzeń zderzaka przedniego po prawej stronie, pokrywy silnika oraz poszycia dachu w trakcie przedmiotowego zdarzenia . Zdaniem pozwanego powyżej wskazane części nie zetknęły się z pojazdem sprawcy, w związku z czym uszkodzenia te nie mogły pochodzić z przedmiotowego zdarzenia. Sporna była również wysokość kosztów przywrócenie pojazdu powoda do stanu poprzedniego.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1, 2 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Zasada ta doszczegółowiona została w art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) odnośnie szkód powstałych w wyniku zdarzeń komunikacyjnych, zgodnie z którym ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

Odpowiedzialność sprawcy zdarzenia, który był ubezpieczony w pozwanym zakładzie ubezpieczeń nie była kwestionowana.

Na mocy art. 824¹ § 1 k.c., o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody. Dlatego istotne znaczenie dla ustalenia wysokości

szkody, ma zatem również odpowiedzialność odszkodowawcza pozwanego ubezpieczyciela w świetle przepisu art. 361 § 2 k.c., statuującego zasadę pełnej kompensacji szkody a także przepisu art. 363 § 1 k.c. stanowiącego, że poszkodowanemu przysługuje uprawnienie do wyboru czy naprawienie szkody nastąpić ma przez przywrócenie do stanu poprzedniego, czy przez zapłatę określonej sumy pieniężnej. Dlatego bez znaczenia dla wysokości dochodzonego żądania z tytułu naprawienia szkody w pojeździe mechanicznym ma to, czy poszkodowany dokonał naprawy pojazdu oraz zakresu tych napraw, oraz wykorzystania do tego części używanych lub nieoryginalnych. Zgodnie z argumentacją wyrażoną w tezie i uzasadnieniu uchwały Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 r. (III CZP 32/03, OSNC 2004/4/51), którą Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela i przyjmuje za własną – odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku. Przy czym jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 sierpnia 2003 r., sygn. akt IV CKN 387/01 obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01, OSPiKA 2002, nr 7-8, poz. 103).

Celem ustalenia kosztów przywrócenia pojazdu powoda do stanu poprzedniego oraz zakresu szkód, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu mechaniki motoryzacyjnej, kosztorysowania napraw pojazdów oraz wyceny wartości pojazdów.

Biegły w sporządzonej opinii podał, że uszkodzenia zderzaka, pokrywy komory silnika i dachu znajdują się wzdłuż linii prostej, równoległej do osi wzdłużonej pojazdu, które wskazuje, co wskazywało na to że uszkodzenia te powstały z bardzo dużym prawdopodobieństwem w jednym zdarzeniu i są wynikiem uderzenia podczas jazdy do przodu w pionowy, odpowiednio wysoki, a zarazem lekki przedmiot. Przykładem powyższego może być słupek stanowiący znak U 21 tzw. „sierżant”, który jest stosowany podczas robót drogowych, w trakcie zmiany organizacji ruchu lub zwężeń. Ustalenia poczynione przez biegłego M. T. korelują z zeznaniami powoda i świadka, którzy wskazali, że w przedmiotowym czasie na drodze (...) trwały roboty drogowe. Ponadto powód wskazał, że w trakcie zdarzenia „jakiś przedmiot przeleciał mi przez maskę i dach samochodu”. Biegły wskazał, iż nie można wykluczyć, że w przypadku uderzenia w wyżej opisaną przeszkodę mogło dojść do uszkodzeń trzech spornych elementów.

Mając na uwadze powyższe ustalenia biegłego oraz zeznania powoda i świadka - sprawcy zdarzenia, Sąd uznał, iż sporne trzy uszkodzone elementy samochodu marki R. (...) powstały na skutek zetknięcia się pojazdów powoda oraz sprawcy zdarzenia ubezpieczonego w pozwanym Towarzystwie (...). N. powód został zepchnięty w stronę pobocza, przy czym w miejscu tym właśnie trwały roboty drogowe, a zatem mogły się tam znajdować słupki które opisał w opinii biegły. Dlatego też Sąd uznał, że strona powodowa wykazała, iż uszkodzenia prawej strony zderzaka przedniego, pokrywy silnika i dachu, powstały na skutek przedmiotowego zdarzenia, zaś ślady powstałe na pojeździe powoda odpowiadają elementowi opisanemu przez biegłego, tzw. „sierżant”.

Biegły w odniesieniu do kosztów naprawy samochodu powoda wskazał, że ekonomicznie uzasadnione koszty zapewniające przywrócenie pojazdu do stanu sprzed kolizji z dnia 5 marca 2015 roku, przy założeniu, że uszkodzenia zderzaka przedniego z prawej strony, pokrywy komory silnika oraz poszycia dachu powstały w przedmiotowym zdarzeniu, wyliczone w oparciu o stawki średnie 120/137 zł netto wyniosły 15.759,51 zł netto (19.384,20 zł brutto).

W ocenie Sądu wnioski zawarte w opinii biegłego są jasne, a przeprowadzony wywód stanowiący ich uzasadnienie jest logiczny. W tym stanie rzeczy Sąd uznał opinię biegłego za rzetelną, mając na względzie także to, że osoba ją sporządzająca posiada odpowiednie kwalifikacje w dziedzinie, w zakres której wchodził przedmiot opiniowania. Sąd nie znalazł też podstaw aby ją kwestionować. Biegły wskazał również, że naprawa pojazdu przy użyciu części alternatywnych nie pozwoli na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody. Jedynie naprawa, z użyciem oryginalnych części, daje gwarancję bezpieczeństwa podczas używania naprawionego po kolizji pojazdu, zgodnego z założeniami producenta.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, iż koszt przywrócenia samochodu marki R. (...) do stanu sprzed kolizji drogowej z dnia 5 marca 2015 roku wynosi 19.384,20 zł brutto.

Tym samym, uwzględniając wysokość odszkodowania już wypłaconego przez InterRisk, kwota należnego powodowi odszkodowania winna wynieść 14.624,45 zł (19.384,20 zł – 4.759,75 zł). Kwotę tą Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481§1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 ust.1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003r. ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) zasądzając je od dnia 24 lipca 2015 r. do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł, w oparciu o przepisy art. 98 § 1 i 3 kpc w punkcie III wyroku. Należy zaznaczyć, że zgodnie z ogólną zasadą strona przegrywająca proces jest zobowiązana do zwrotu kosztów postępowania stronie przeciwnej. W przedmiotowej sprawie mając na uwadze, iż powód uległ ze swym żądaniem jedynie w niewielkiej części Sąd na potrzeby rozliczenia kosztów procesu uznał powoda za stronę wygrywającą w całości. W związku z tym Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.849 zł. Na koszty powoda złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 732 zł, koszt zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 3.617 zł, oraz zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 500 zł.

Biorąc pod uwagę, iż wynagrodzenie biegłego w niniejszej sprawie wyniosło 1.216,31 zł (uiszczona zaliczki w kwocie 1.000 zł), a więc o 216,31 zł przekroczyło wysokość pobranej zaliczki, należało nakazać ściągnąć tę, wyłożoną tymczasowo przez Skarb Państwa kwotę od strony pozwanej. Ponadto do nieuiszczonych kosztów sądowych należy również doliczyć koszt przejazdu świadka związany ze stawiennictwem do Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku na rozprawę w dniu 26 września 2017 r., który wyniósł 309,24 zł. D. też łącznie strona pozwana zobowiązana jest do zwrotu na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku kwoty 525,55 zł (216,31 zł + 309,24 zł) o czym orzeczono w punkcie IV wyroku.